

**Posudek oponentky bakalářské práce  
(podzim 2023)**

**Název práce: Soubor publicistických rozhovorů a story na téma duševní zdraví žen v  
těhotenství a po porodu**

**Autorka: Natálie Poláková  
Vedoucí práce: Mgr. Jaroslav Čuřík, Ph.D.  
Oponentka: Mgr. et Mgr. Markéta Malá, Ph.D.**

Cílem bakalářské práce Natálie Polákové bylo vytvořit soubor publicistických rozhovorů a story zaměřených na téma duševního zdraví žen v těhotenství a po porodu. Texty jsou psané pro Magazín Aktuálně.cz. Je nutné ocenit výběr tématu. Jak Poláková tvrdí, snažila se „šířit osvětu“ o důležitém problému, o kterém se v české společnosti stále málo hovoří a píše. V úvodu práce autorka dostatečně sumarizuje obsah kapitol a zdůvodňuje výběr tématu. O cílovém médiu se zmiňuje jen stručně a chybí bližší zdůvodnění, proč zvolila dva různé žánry pro zpracování své bakalářské práce.

Ve druhé kapitole „Kontextuální část“ velmi podrobně představuje vybrané téma. Studentka rešeršovala vskutku pečlivě, předkládá zajímavé údaje, ale hodilo by se kapitolu zhuťnit, například číselných údajů by nemusela předkládat takové množství (s. 19, 22). Nejzajímavější jsou kapitoly o psychických dopadech a stigmatizaci, nicméně na stranách 22 a 23 cituje sedmkrát za sebou stejný zdroj, což není správně. Kapitola 2.7 by si zasloužovala zkrátit, autorka se příliš dopodrobna věnuje spolku Úsměv mámy a projektu Perinatal, což vyznívá poněkud reklamně (s. 24 a 25).

Kapitola „Teoretická část“ je zpracována pečlivě, také je delší, protože autorka se musela věnovat dvěma různým žánrům, které si zvolila. Jak rozhovor, tak i story popisuje precizně, správně nezapomíná ani na jazykové prostředky (s. 34). V metodologické části autorka vhodně upozorňuje na rizika internetového vyhledávání (s. 35 a 36). Dobře popisuje i proces autorizace. Celá kapitola je však poněkud předimenzovaná a bylo by dobré vymazat některé příliš detailní informace. Například na s. 39 autorka doporučuje „zaškrtnout si při rozhovoru již zodpovězené otázky“, na s. 40 hovoří o tom, že by měl novinář „po skončení rozhovoru poděkovat“ a „rozloučit se s úctou“. Také citace na s. 37 je nadbytečná. Při tvorbě bakalářské práce je nutné rozumně zvolit, co má a nemá být její součástí, takto se autorka topí v mnoha nepodstatných jednotlivostech.

Podobně i v následující „Kapitole o cílovém médiu“ Poláková zbytečně vypočítává členy redakce či všechny sekce (s. 50). Na druhou stranu je vidět, že se opravdu snažila svou bakalářskou práci precizně zpracovat. Správně se ostatně věnuje vybraným žánrům a jejich zpracování v cílovém médiu.

V analyticko-reflexivní kapitole autorka zevrubně prezentuje, jak téma rešeršovala. Blíže ovšem nevysvětluje, proč se tak podrobně věnuje organizaci Úsměv mámy. Není ideální, že místo osobního setkávání zvolila videohovory, ale své rozhodnutí vysvětluje. Sympatická je sebekritika pořízených fotografií, nicméně i když autorka asi nevlastní mobilní telefon s kvalitním fotoaparátem, mohla si vypůjčit „techniku“ na naší katedře (s. 71). Za chybu pokládám, že editorovi poslala texty až v listopadu 2023 (s. 56), tedy těsně před odevzdáním. Není divu, že se nedočkala odezvy. Když nebyly články otištěny, práce by měla obsahovat reflexi textů editora. Zdůvodnění v „Závěru“ je poněkud vágní (autorka píše o problematice

komunikaci s vedoucím rubriky).

Z článků jsou velmi povedené obě story, obsahují silné příběhy, texty jdou do hloubky. Autorka dokázala s citem upozornit na problém poporodních depresí. Oba texty jsou na dobré jazykové úrovni, obsahují málo chyb a velmi mnoho zajímavých informací. Jedinou kritiku bych směřovala vůči práci s dovětky. Za nejméně povedený naopak považuji rozhovor s Kubrichtovou, protože se autorka nejdříve věnuje práci v organizaci (což působí poněkud píařově) a až posléze konkrétním problémům žen.

S ohledem na výše uvedené **doporučuji bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji hodnotit dobře (C).**

V Brně dne 12. ledna 2024

*Mgr. et Mgr. Markéta Malá, PhD.*